

[a2va] *Hoe de scoone Jaqueline neven een fonteyne gbelach, ende hoe twee alvinnen tot baren arbeyt quamen.*

[2]

Als coninck Huyghe zijn dochter verdreven hadde, es sy ghevloten int huys van een arme vrouwe om daer te gheligghen. Maer een avontuere quam haer toe, gheli[j]ck ghi hooren sult, want in eender morgenstont, als si op ghestaen was, ghinck sy achter 't huys van dye goede vrouwe, daer een claer fonteyne stont onder eenen boom. Jaqueline neven dye selve fonteyne sittende, bestont seer luyde te roepen mits der pynen des arbeys die si ghevoelende was.

Ende alsoot God [a2vb] ende der maghet Maria beliefde, quamen tot haer twee alvinnen, daer af deene gheheeten was Eglentine ende dander Galienne, die hare vrucht seer minlijcken ontvinghen. Sy bestonden dat kynt te aensiene, dat seer schoone was, ende Galienne sprack in die teghewoerdicheyt vander moeder tot dat kint, segghende: “Den name Jhesu, lieflijck kint, beveel ick u, want grooten arbeyt suldi hebben in uwer joncheyt. Tes also ghepredestineert. Dye ghave en mach ick u niet benemen. Maer ick verleen u te zine u leven lanck also stout als een leeu, dat ghi nimmermeere doer verraderye sterven en sult in [a3ra] gheen oerloghe noch andersyns, dat u gheen fenijn hendren en mach noch gheenderande quetsuere die ghi ontfaet, mair selt dairaf ghenesen binnen den derden dach. Oock suldi worden coninck van Constantinoble. Ende op dat uwe moeder deser woerden gedachtich wesen soude, so begheer ick datsy u doe noemen ‘Galien’, om dat ick Galienne ghenoeemt ben.”

Daerna sprack vrouwe Eglentine: “Ghy hebt dit kindeken scoone ghaven ghegheven, ende ter liefden van u gheef ick hem dat hi nemmermeere sijn leefdaghe en sal verwonnen worden in steecspee, in tornoye noch nemmermeer velvluch[a3rb]tich wesen, maer so veel Sarazinen sal hi verslaen dat heel Kerstenrijcke sal in peyse gestelt worden. Ende als dat seventhien yaren ghepascert es, sal hy reysen in Spaengnen, daer hy vinden sal die Twelef Ghenoeten van Vranckerijcke doot oft der doot seer bi. So vele sal dit kint mitten sweerde wercken dat den grooten coninck Kaerle ende een deel sijnder baroenen dleven verlinghen sal.”

Doen sprack Galienne, segghende: “Mijn suster, ghi hebt seer wel

ghesproken, ende hier met bevelen wi der moeder ende haer kint te Gode.”